

IN MEMORIAM- DR. CALCIU ȘI FTIZIOPIEDIATRIA BRAȘOVÉANĂ

Dr. **Barbu Elena**¹, asist. univ. dr. **Alexandrescu Dana**²,

¹Spitalul de Pneumologie Brașov

²Universitatea Transilvania din Brașov, Facultatea de Medicină

Abstract:

In Brasov „Paediatric Sanatorium” was opened in 1952 in a place where in the period of time between First and Second World War was a private sanatorium without tuberculosis specific. Send by Health Ministry to open a Paediatric TB Department, Dr. Mihai Calciu together with his wife Dr. Beatrice Calciu arranged this department with 40 beds, who raised in time and where during the more than 15 years together with his colleagues performed a clinical activity and prestigious research. The department was like a small hospital, with a department of bronchology, radiology, laboratory, thoracic surgery, school, restaurant, play places for children. From the beginning were hospitalised children with TB from counties who surrounded Brasov and later the number of children patients raised with the migration of population searching work, from Moldavia, in the industrial town from the country centre.

We made a retrospective activity study of the Brașov Paediatric TB Hospital and his importance in national and local community.

Keywords: paediatric sanatorium, Mihai Calciu, ptisiotherapy

Introducere

Istoria locului cuprinde o lume aparent ireală creată în slujba sănătății, pentru a găzdui, diagnostica și trata boala „ucigaș”: tuberculoza copiilor bolnavi. "Sanatoriul TBC copii" a devenit unitate republicană după 1960 și a beneficiat de toată atenția Institutului Filaret din București și a celor care ne vizitau țara, ceea ce era valabil pentru multe unități de pediatrie din România.

Cele 220 paturi la care ajunsese capacitatea sanatoriului au ocupat două clădiri destinate, de pe str. Picard nr.4, cale de acces spre drumul spre Poiana Brașov dinspre străzile Nisipului de Jos și de Sus. Așezat într-o oază de frumusețe naturală și dragoste umană, secția a atras pentru îngrijire și copiii minerilor din Valea Jiului și pe cei din județele limitrofe unde nu se aflau secții de pediatrie.

Curtea sanatoriului avea doi portari, locuințele medicilor și a unor anagajați erau în apropiere, sera organizată și îngrijită de doamna dr. Calciu înfrumuseța locul, teatrul și cinematograful în aer liber, grădinița și școala pentru clasele primare, cantina elegant dotată, terasa cu măsuțe și umbrele colorate - toate au fost admirate și comentate de vizitatorii de atunci: delegații din Rusia, Norvegia, China, Ungaria, Suedia. Saloanele cu mobilier de lemn se distingeau fiecare prin picturile deosebite și culorile diferite ale așternuturilor.

Masa se servea în cantină după un meniu alcătuit de dieteticiana specializată în puericultură. Holurile, saloanele, locurile de joacă păstrează și acum picturile cu care s-au împodobit în două rânduri pereții și au fost grijuliu amenajate de echipa finlandeză care a reparat spitalul după 1990.

Activitatea medicală a cuprins toate măsurile de îngrijire și terapie specifice pediatriei: medicație în scheme adecvate, modificate pe parcurs și adaptate regimurilor terapeutice impuse de institut sau publicate în literatura de specialitate din lume.

În meningitele tuberculolase medicația era introdusă prin puncții intrarahidiene zilnice, pneumotoraxul era metoda des uzitată, formele de TB complicate cu fistule impuneau bronhoscopii repetate pe care fiecare medic le efectua pacienților pe care îi îngrijea. Sechelele de TBC erau diagnosticate și propuse pentru rezolvare chirurgicală numai după efectuarea de bronhografii, procedeu la îndemâna fiecărui medic curant; laboratorul (medicii Dumitrescu, Dinulescu au lucrat în acest departament) permitea efectuarea examenului complet: microscopie și cultură pentru BK în toate produsele patologice; farmacia prepara medicația în forme și doze accesibile pentru copii. Colectivul sanatoriului de copii format din 6 medici și aproximativ 80 de asistente, surori,

infirmiere, personal administrativ a fost condus până în 1967 de către dr. Calciu Mihai, apoi de dr. Rogoz Ion.

Doctorul Mihai Calciu, a fost unul dintre cei mai vechi și mai valoroși specialiști în patologia aparatului respirator la copil, care a avut o contribuție majoră în asistența tuberculozei la populația infantilă din țara noastră. Activitatea medicală a doctorului Mihai Calciu s-a desfășurat pe parcursul unei jumătăți de secol, atât la București cât și la Brașov, bucurându-se de stima confrăților de breaslă.

Mulți din cei care au lucrat în această unitate au sosit de la început de pe băncile școlii, s-au format în perioada de maturitate și s-au specializat aici, au locuit în spital, și-au întemeiat familia și au rămas în același loc până la pensie.

După perioada sanatorială, odată cu evenimentele din 1989 grija pentru sănătatea copiilor aflată pe primele locuri în sistemele de sănătate autentice, a trezit interesul guvernelor și organizațiilor nonguvernamentale din străinătate. Ele au susținut material și moral activitatea secției de pediatrie rămasă cu 60 de paturi. Condițiile hoteliere au fost refăcute și modernizate de guvernul finlandez (prin dl. Esco Ojala), aparatura medicală, instrumentarul au fost îmbogățite și schimbate de organizații din Germania, Anglia, Franța, Irlanda.

Toate acestea și multe alte grupuri din alte țări au asigurat în toți anii până la desființarea secției: medicamente, hrană, jucării, rechizite, un automobil pentru transportul copiilor la alte spitale, susținerea materială a educatoarelor pentru activitatea copiilor mici și preșcolari. În tot acest timp personalul medical

și de îngrijire, (exclusiv feminin în ultimii 12 ani) a rămas dedicat la patul pacientului copil, cu dragoste, pricepere și dăruire care au depășit de cele mai multe ori greutățile și neajunsurile.

Tuberculoza este în același timp o problemă socială și medicală și a îngrijii un copil cu această boală înseamnă mai mult decât a-i administra medicația. Satisfacția rezolvării cazurilor grave, nopțile de veghe lângă micuții bolnavi, bucuriile dimineților cu reușite, copiii externati și reveniți cu cuvinte de mulțumire, au însemnat mai mult decât teama de întuneric și izolare în spitalul din pădure. Numeroși pacienți au fost internați aici și acum, deveniți buni, aduc cu încredere nepoții la control.

Se leagă amintiri frumoase și din povești se repetă des expresia: „Omul cinstește locul”...Vremuri vechi și timpuri noi.

Concluzii

Înființarea Sanatoriului TBC Copii din Brașov în ziua de 19 decembrie 1952, cu contribuția esențială a familiei Calciu, a reprezentat un moment important în ftiziopediatria națională și brașoveană.

Bibliografie selectivă

1. Calciu M. - Cronica Sanatoriului, Ed. Arvin Press 2006, București; 1-53, 248-262.
2. Devies P.D.O. - Tuberculosis in România British Medical Journal, 2000; 7: 319-320.
3. Macavei T.C. - Contribuții la evaluarea măsurilor de luptă antituberculoasă în județul Brașov și posibilități de optimizare a acesteia. Teza de doctorat, București 2003; 12-13.